

РЕШЕНИЕ

№ 22890

гр. София, 03.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 13.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров
Людмила Коева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на
прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **4002** по описа за **2025**
година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс
/АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от Г. В. Ч., подадена чрез адв. Е., срещу Решение № 883
от 10.03.2025 г. по АНД № 20241110216540/2024г. по описа на Софийски районен съд,
Наказателно отделение, 115-ти състав, с което е потвърдено наказателно № 23-4332-
034141/15.05.2024 г., издадено от началник сектор в СДВР, О. - СДВР, с което на касатора са били
наложени административни наказания глоба в размер на 2000,00 /две хиляди/ лева и лишаване от
право да управлява МПС за срок от 24 /двадесет и четири/ месеца за извършено нарушение по чл.
175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП. В жалбата се твърди, че въззивното решение е незаконосъобразно, като
постановено в нарушение на материалния и процесуален закон. Посочено е, че АУАН и НП са
съставени и издадени при множество нарушения на правилата за съставянето им. Счита, че е
нарушен основен принцип в правото, а именно за едно и също деяние да не се водят две
успоредни производства - наказателно и административно наказателно. По тези съображения се
иска отмяна на решението и на потвърденото с него НП.

В съдебно заседание касаторът, чрез адв. Е., поддържа жалбата и претендира присъждане
на разноски за две инстанции.

Ответникът началник група в Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР)– отдел
„Пътна полиция“ изразява становище за неоснователност на подадената касационна жалба.
Подробни съображения излага в представеното по делото писмено становище от юриск.М..

Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на подадената касационна жалба.

Настоящият състав на Административен съд – София град, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба, както и след служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК, за валидност, допустимост и съответствие на решението с материалния закон, въз основа на установените факти, приема следното от правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок от процесуален представител на надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. По съществото ѝ, съдът взе предвид следното:

Въззивният съд, въз основа на представените доказателства, е приел за установено от фактическа страна, че 17.12.2023 г., ок. 09:45 ч. в [населено място], по [улица]от [улица]към [улица]Г. Ч. управлявал лек автомобил марка „Б.“, модел „“ с регистрационен номер Р, собственост на „Калима ауто“ ООД, БУЛСТАТ: . При извършена проверка от органите на ОПП - СДВР на [улица]и [улица], било установено, че Г. Ч. лъхал на алкохол, като той споделил на органите на ОПП - СДВР, че към 02:00 ч. същия ден бил изпил ок. 400 гр. водка. Ч. е отказал да бъде изпробван за наличието на алкохол в кръвта с техническо средство „Алкотест дрегер 7510“ с номер ARBA-0071, калибриран до м. юни 2024 г. Издадени са Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 1302/17.12.2023 г., талон за кръвно изследване № 0190561 и осем броя стикери с номер А.. В талона органите на ОПП -СДВР са дали указания до 40 мин., считано от 10:20 ч. да се яви в УМБАЛ „Св. Анна“. Екземпляр от талона бил връчен на Ч.. Последният се е явил в УМБАЛ „Св. Анна“ в същия ден, само че не в 11:00 ч., каквито са били указанията на органите на ОПП - СДВР, а в 11:53 ч. От протокола за химическото изследване за определяне на концентрация на алкохол в кръвта № 808/18.12.2023 г., е било установено наличието на етилов алкохол в кръвта в количество 0,40 ‰.

На 17.12.2023 г. е съставен АУУН Серия ГА № 910612/17.12.2023 г. за извършено нарушение на чл. 174, ал.3, пр. 1 от ЗДвП, в присъствието на свидетел очевидец на нарушението - К. Н. Щ.. АУАН е предявен на Г. Ч. на същите дата и място, който от своя страна го е подписал без възражения. Такива не са постъпили и в 7-дневния допълнителен срок по чл. 44 от ЗАНН. Във връзка с извършеното деяние е била образувана прокурорска преписка № 6695/2024 г. по описа на СРП. Проверката е завършила с постановление на СРП за отказ от образуване на досъдебно производство.

Въз основа на съставения АУАН, началник сектор в СДВР, ОПП - СДВР е издал наказателно постановление № 23-4332-034141/15.05.2024 г., с което за описаното по-горе нарушение на основание чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП на Г. Ч. са били наложени административни наказания глоба в размер на 2000,00 лв. и лишаване от право да управлява МПС за 24 месеца. Наказателното постановление му е било връчено на 11.10.2024 г.

Предвид приетата за установена по делото фактическа обстановка, Софийски районен съд е направил извод за съставомерност на административните нарушения както от обективна, така и от субективна страна и не е констатирал наличието на основания за отмяна на обжалваното наказателно постановление.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства по чл. 219, ал. 1 АПК и АССГ възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка.

Настоящият съдебен състав споделя изцяло фактическите и правни изводи на районния

съд. След като е събрал необходимите за правилното изясняване на делото писмени и гласни доказателства, анализирайки същите, съдът правилно е приел, че в хода на АНП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, както и че при установената фактическата обстановка е налице извършено описаното в АУАН и НП административно нарушение от страна на настоящия касатор.

Правилни са и изводите на въззивния съд за липса на допуснати в АУАН и НП нарушения във формата на двата акта. Констатираното нарушение е описано със съставомерните му белези, даващи възможност на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице да разбере кой, кога, къде и какво е извършил, а словесното описание на нарушението съответства на дадената му правната квалификация. Предложената от СРС аргументация е съответна на фактическите установявания по делото и отговаря на възраженията на касатора, които са преповторени и в касационната жалба. Поради това, касационната инстанция намира за ненужно да я преповтаря, като на основание чл.221, ал.2 АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН препраща към мотивите на оспореното решение.

Санкционната норма на чл. 174, ал. 3 ЗДвП, която предвижда наказание за водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол или упойващи вещества или не изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му. От фактите по делото е безспорно доказано, че по време на извършената проверка, касаторът е направил отказ да бъде проверен с техническо средство Алкотест Дрегер 7510 за наличие на алкохол в кръвта, с което е осъществил първата хипотеза на съставомерното деяние, визирано в цитираната правна норма. Това факт се потвърждава от свидетелските показания и писмените такива - АУАН и НП. Отказът на касационния жалбоподател да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол е установена по категоричен начин. От събраните доказателства по делото не може да бъде направен различен извод. На водача е издаден талон за медицинско изследване за УМБАЛ „Св. Анна“, копие от който е приложен по делото. Върху самият талон е положен собственоръчно подпис на касатора, което означава, че наказаното лице е било запознато със задължението си да се яви на медицински преглед. Посочено е също, че отказва проба с техническо средство. Споделя се изводът на СРС, че посещаването на лечебното заведение за вземане на проба за химико-токсикологичен анализ извън в посоченото в талона за медицинско изследване време, се приравнява на липса на явяване изобщо.Първоинстанционният съд е извършил правилна преценка на всички събрани доказателства по делото, в тяхната съвкупност, и в резултат на това правилно е обосновал несъмнен извод за осъществения състав на административно нарушение.

С оглед гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания на чл. 63в от ЗАНН във връзка с чл. 348 от Наказателно-процесуалния кодекс и на други такива, за които АССГ следи служебно, касационната жалба следва да бъде отхвърлена, а оспореното въззивно съдебно решение – оставено в сила.

При този изход на спора, съобразно разпоредбата на чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН на процесуалния представител на ответника по касация следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение за касационното производство, определено по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ - в размер на 80 лева, заплащането, на което да се възложи на касатора.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1-во от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 883 от 10.03.2025 г. по АНД № 20241110216540/2024г. по описа на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА Г. В. Ч., ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 (осемдесет) лева юрисконсултско възнаграждение за касационното производство.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.